

Уважаеми читатели на списание „Математика и информатика“,

Посрещаме новата 2025 г. с поредната серия от нови предизвикателства и стари нерешени проблеми в сферата на образованието. Последните години бяха белязани от прекалено чести редакции на учебните програми в училищното образование. Динамиката на промените беше толкова голяма, че нововъведенията се внедряваха без предварителна апробация и без сериозно обществено обсъждане. Следващата порция нови учебници се издаваха още преди да е завършил дори един випуск по старите. По всичко изглежда, че това ще продължи да се повтаря.

Нещо, от което можем обективно да се опасяваме, са честите заявки за „опростяване“ на учебния материал, особено що се отнася до математиката. Проблемът с недостатъчното упражнения в периода 5. – 7. клас е обективно наличен и е несъмнено, че трябва да се търсят решения. Дали обаче това е посоката, в която трябва да се върви? „Препускането през материала“ се комбинира със системата за кандидатстване в гимназии след 7. клас на базата на тестове за Национално външно оценяване (НВО) и постепенно се формира и утвърди тенденцията за все по-засилено фокусиране върху решаване на задачи с избираем отговор. Мисълта на нашите ученици все повече се насочва в заучаване на техники за отхвърляне на дистрактори по метода на изключването, а същината на математиката – доказването – е избутана на заден план. В българските учебници вече почти не намират място фундаментални теми с вековна традиция, каквито са например построятелните задачи. Как може да очакваме добри резултати в международни изследвания като PISA, които изискват аналитични разсъждения, ако не учим децата да анализират и разсъждават?

Моето лично мнение е, че начинът да се подобри нивото на математическото образование, е, като се учи повече математика, а не по-малко. Думата в пре-

дишното изречение е подчертана нарочно, защото е важно да се осъзнае съдържанието на този термин. Подобни неща могат да се кажат и за обучението по информационни технологии. Там отделно се наблюдава нездрав интерес изключително бързо да се внедряват всякакви нови модерни теми, и то на всяка цена. Естеството на предмета несъмнено изисква чести промени, но прекаленото бързване често води до допускане на съществени грешки.

Призовавам колегията да прояви смелост и да се потърси начин да се изкоренят причините за проблемите, а не да се води поредна безконечна борба със следствията им.

Доц. Филип Петров

Главен редактор на списание „Математика и информатика“